

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politinė kariuomenė: SA tradicijos ir dvasia

5 dalis

POLITINĖ KARIUOMENĖ POKARIO LAIKOTARPIS (1945-1977 M.)

1945 m. gegužės 8 d. Trečiasis reichas kapituliavo - Vokietija patyrė blogiausią karo pabaigą nuo 1648 m. Sąjungininkai nugalėtojai Rytuose ir Vakaruose nepasitenkino savo galios ir politikos triumfu bei visišku Vokietijos valstybingumo ir suverenumo sunaikinimu - jie taip pat žinojo, kaip sistemingai panaikinti bet kokią nacionalinio atgimimo galimybę:

NSDAP su visais jos padaliniais buvo uždrausta ir išformuota, Reicho vadovybė buvo mirusi arba įkalinta ir netrukus turėjo tapti šiurpios teisingumo komedijos - Niurnbergo karinio tribunolo - auka, nacionalsocialistinio judėjimo pareigūnai iki mažų vietinių grupių vadovų buvo internuoti ilgiems metams, masė kareivių buvo karo belaisviai ir dar kurį laiką tokie liks. Tuo tarpu vokiečių kolaborantai nugalėtojų vardu - ir Rytuose, ir Vakaruose - ėmėsi kurti marionetinius režimus.

Kartu su NSDAP, žinoma, buvo uždraustas ir išformuotas ir jos Sturm-Abteilung. Paskutinį pavyzdį pateikė jos vadovai, įkalinti Niurnberge dėl nugalėtojų tribunolo: SA taip pat buvo apkaltinta kaip "nusikalstama organizacija", tačiau SA vadovų vienybė, kurie nesileido įbauginami nei grasinimais, nei pažadais, išliko vieningi tarpusavyje ir ištikimi savo praeičiai, lėmė išteisinimą! Net pagal iškreiptus nugalėtojų standartus SA nebuvo nusikalstama organizacija.

Žinoma, mums, nacionalsocialistams, šis sprendimas neturi didelės reikšmės, nes mes nepripažįstame nugalėtojų diktato nei politiniu, nei teisiniu požiūriu, tačiau jis mums yra politiškai reikšmingas, nes nuo 1945 m. galiojantis nacių draudimas remiasi Niurnbergo tribunolo požiūriu į istoriją, kuris nacionalsocializmą pavadino nusikalstamu, o prisipažinimą apie jį - "kriminaliniu nusikaltimu". Praėjus beveik 40 metų - 1985 m. pradžioje - SA išteisinimas turėjo suvaidinti svarbų vaidmenį teismo procese prieš mane, kaip bus parodyta, ir padėti demaskuoti VFR valstybės apsaugos teisingumą!

Taigi išteisinimas Niurnberge, netgi nugalėtojų pripažinimas, kad SA NEBUVO NUSIKALSTAMA ORGANIZACIJA, taip pat priklauso mūsų tradicijos supratimui. Šis atnaujintas SA tradicijos aspektas taip pat yra paskutinis: Kaip ir NSDAP atveju, tiesioginė tradicijos linija baigėsi 1945 m. Keletas išsibarsčiusių vilkolakių komandų - suformuotų iš fanatiškojo Hitlerjugendo - buvo paskutiniai tiesioginiai istorinės NSDAP įpėdiniai. Kai po kelių mėnesių nutrūko ir jų veikla, o vokiečių tautos perauklėjimas ir kolaborantų sukurtų administracinių struktūrų konsolidacija darė nuolatinę pažangą, visos viltys dėl galimo Trečiojo reicho atkūrimo užgeso. Istorinė situacija reikalavo ne nacionalsocializmo atkūrimo, o nuoseklios naujos pradžios, kurios tradicija turėjo apimti ne tik Trečiojo reicho pergales, bet ir klaidas, kurių reikėjo išvengti ateityje.

Pirmaisiais metais po 1945 m. praktiškai ir organizaciniu požiūriu nebuvo galima nieko nuveikti, nes tiek galimi vykdytojai (buvę NSDAP pareigūnai), tiek būsimieji kovotojai (Antrojo pasaulinio karo fronto karta) tebebuvo internuoti arba karo belaisviai. Tačiau šiose stovyklose pirmieji nacionalsocialistai vėl susivienijo ir prisiekė kovoti toliau! Visose Vakarų karo belaisvių stovyklose buvo specialūs skyriai ir specialios stovyklos fanatiškiems ir nepalaužiamiems nacionalsocialistams; daug tūkstančių karių pateko į šią kategoriją ir visada būdavo paleidžiami paskutiniai - tik ketvirtojo dešimtmečio pabaigoje, kai okupacinės respublikos jau buvo gerokai sustiprėjusios. 1945-1949 m., kurie buvo lemtingi buržuazinės sistemos atkūrimui Vakaruose, nacionalsocialistai buvo visiškai sunaikinti. Ir vis dėlto jie neliko neveiklūs: Tie, kurie vis dar ar vėl buvo laisvėje, nedelsdami ėmėsi politinio darbo. Visur kūrėsi nedidelės nelegalios grupelės, kurias subūrė asmeninės pažintys ir senos bičiulystės. Apie jas žinome nedaug. Kiti nacionalsocialistai dalyvavo tautinių organizacijų - kultūrinių bendrijų, jaunimo sąjungų ir partijų - veikloje.

Anksčiausiai naują visuomeninio politinio gyvenimo etapą pradėjo 1945 m. spalio 31 d. įkurta DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP). Partijos įkūrėjas buvo Joachimas von Ostau, buvęs NSDAP vietinės propagandos vadovas. Tuo metu, žinoma, tik įrodytas antinacionalsocialistas galėjo būti laikomas jos vadovu. Šiuo tikslu J. von Ostau susivienijo su Reinholdu Wulle'iu, kuris Veimaro laikotarpiu kartu su J. von Graefe buvo su NSDAP konkuruojančios Deutsch-Völkische Freiheitspartei

politinis vadovas, o Trečiojo reicho laikais kalėjo koncentracijos stovykloje. Kol Wulle, atmesdamas nacionalsocializmą, praktiškai siekė įkurti senamadišką, vokiškai nacionalinę dešiniąją partiją su monarchistine potekste, von Ostau, neatsitiktinai pasirinkęs DAP santrumpą, išpažino tikėjimą fronto patirtimi kaip naujosios Vokietijos politinės pradžios pavyzdžiu!

Viename interviu laikraščiui jis pasisakė prieš "dulkėtus partijos metodus, kurie vėl buvo iškelti į viešumą", "dabartinę partinę ir klasinę neapykantą" ir prisiminė fronto bendruomenę, t. y. kad "fronte nebuvo skirtumo tarp fabrikantų ar darbininkų, katalikų ar protestantų, bavarų ar prūsų, ir kad šią kareivišką bendrumo dvasią reikia ramiai perkelti į taikos darbą". Tačiau tie, į kuriuos šis kreipimasis galėjo būti nukreiptas, dažniausiai tebebuvo nugalėtojų stovyklose; partijos viduje vyravo konservatyvios ir tautinės reakcijos jėgos, kurios parengė nesvetingą programą su krikščioniškuoju moralės mokymu, konservatyvia konfesija, demokratijos pripažinimu ir "socialinės monarchijos" reikalavimais. Iš šios iš esmės reakcingos grupuotės ilgainiui susikūrė Vokietijos dešiniųjų partija, o vėliau - Reicho partija (DRP), kurioje, žinoma, dėl įtakos tebekovojo vokiečių nacionalistai ir nacionalsocialistai. 1947 m. balandžio mėn. von Ostau buvo pašalintas iš DRP.

Tačiau nacionalsocialistinis aktyvumas ne kartą pasirodė esąs pranašesnis už senąją dešinę, nors vis dar nebuvo radęs vieningos organizacinės formos:

1945 m. lapkritį Hesene susikūrė konservatyvioji monarchistinė Nacionaldemokratų partija (NDP), kurios atvirai nacionalsocialistinis sparnas pasiekė išpūdingą sėkmę 1948 m. Vysbadeno savivaldybės rinkimuose, vadovaujamas Karlo Heinco Priesterio (Karl-Heinz Priester), surinkęs 24,41 proc. balsų. Tačiau dinamiškiausių pirmųjų metų nacių grupuote tuo tarpu tapo Joachimo von Ostau įkurta "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD). Dabar prie jo prisijungė tie nacionalsocialistai, kurie netrukus turėjo išgarsėti - daktaras Doris, Krügeris ir generolas majoras Remeris, kuris 1944 m. liepos 20 d. įvykdė perversmą prieš Hitlerį! GuD tapo 1949 m. spalį įkurtos "Socialistinės reicho partijos", vienintelės tikrai nacionalsocialistinės partijos nuo 1945 m., branduoliu!

Po to, kai partijų steigimui neberekėjo gauti nugalėtojų valdžios pritarimo, situacija SRP buvo palanki, be to, daugelis internuotųjų ir karo belaisvių grįžo ir iš karto vėl įsitraukė į kovą!

SRP tikrai nebuvo viena iš tų buržuazinių-nacionalistinių grupių, kurios nuo 1945 m. vyravo vadinamojoje nacionalinėje stovykloje su savo bailumu ir konformizmu - tai buvo jauna partija (dauguma jos narių buvo 20-40 metų amžiaus), tai buvo liaudies judėjimas (visos profesinės grupės ir sluoksniai buvo vienodai atstovaujami ir vieningi kovoje už Reicho atkūrimą ir PAGRINDINIO nacionalsocializmo įgyvendinimą - jau tuo metu nacių judėjime aiškiai vyravo revoliucinis-

socialistinis sparnas, kuris buvo nugalėtas 1934 m. birželio 30 d.). 1934 m. birželio 30 d., kaip jau buvo galima spręsti iš SRP pavadinimo!), tai buvo kareiviška partija (95 proc. jos narių buvo buvę vermachto nariai) ir pabrėžtinai nacionalsocialistinė partija (1952 m. įsakyme uždrausti partiją ji netgi buvo kaltinama, kad jos vadovaujantį korpusą sudarė daugiausia buvę "senieji kovotojai" (NSDAP nariai iki 1930 m.) ir aktyvūs nacionalsocialistai ir kad ji sąmoningai ir pirmenybę teikdama būtent tokiems buvusiems NS pareigūnams verbavo juos į šį vadovaujantį korpusą, siekdama tapti organizaciniu Trečiojo reicho idėjų telkiniu. Tokiame karingame nacionalsocialistų judėjime visiškai natūraliai turėjo atsirasti SA tradicijas atitinkantis kovinis elitas - šturmo politinių karių būrys.

"Artėjanti politinė kova dėl šių metų rinkimų privertė sukurti aktyvų judėjimą SRP gretose. Pavadinimas pasako, kokią svarbą reikia teikti šiam judėjimui. Kiekviena apygardos ir vietos organizacija turi kuo greičiau surasti aktyviausius žmones, kurie fiziškai, amžiumi ir įsipareigojimais galėtų visiškai atsiduoti mūsų tikslams. Tik tada, kai mums pavyks suorganizuoti skubančius žmones, kurie turi būti mūsų minties nešėjais, mūsų partinį darbą lydės sėkmė. Tam savo ruožtu reikia sutelkti paskutiniojo pasaulinio karo fronto karių kartą. Šios kartos orientavimas ir suaktyvinimas pagal mūsų tikslus garantuoja ne tik mūsų partijos egzistavimą, bet ir mūsų tautos ateitį."

Šie "Reicho fronto" steigiamojo kreipimosi žodžiai nesumeluotai byloja apie SA tradicijas ir dvasią, taip patvirtindami, kad nacionalsocializmas ir jo politinio kareivio samprata po 1945 m. neišnyko." "Reicho frontas" sudarė SRP branduolį ir telkė tuos narius, *"kurie yra pasirengę nesavanaudiškai tarnauti mūsų partijai ir taip, pasiryžę aukotis, suteikti tautai aukščiausią tarnystę. Jų šūkis: **Aš esu niekas, mano žmonės yra viskas!**"*

Iš 40 000 partijos narių 6 000 buvo Reichsfronto kovotojai! Po įspūdingos sėkmės vietos ir regioniniuose rinkimuose, kuriuose surinko apie 10 proc. balsų, 1952 m. pabaigoje Socialistinė reicho partija, įskaitant jos Reicho frontą, buvo uždrausta. Prasidėjo ilga nacionalsocializmo naktis!

Kaip jau minėta, po karo nacionalsocialistai pirmiausia organizavosi į nedideles nelegalias grupes. Čia aprašomas vėlyvas tokių mažų slaptų organizacijų pavyzdys, kad ir šios pastangos būtų išvaduotos iš užmaršties: Visiškai nepriklausomą nuo SRP "Freikorps Deutschland" 1951 m. rugpjūčio 17 d. įkūrė buvęs Waffen-SS narys Hermannas Lampas. Ši "Freikorpsą" sudarė kelios dešimtys fanatiškų kovotojų - garbės nariu buvo Hansas Ulrichas Rudelis; jis pripažino didįjį admiralą Dönitzą valstybės vadovu ir teisėtu fiurerio įpėdiniu. Dėl nacionalsocialistinės veiklos 1953 m. vasarį Freikorpsas buvo uždraustas, o jo funkcionieriai suimti Hamburge. Įsakyme dėl draudimo teigiama:

"Iš narių reikalaujama besąlygiško paklusnumo ir griežto slaptumo. Kiekvienas narys stodamas turi pasirašyti įsipareigojimo formą, o jam suteikiamas tik slapyvardis arba slapyvardis. Net nario kortelėms suteikiami tik numeriai. Vadovaujantis vadovybės nurodymais, narystės įsipareigojimas turi būti apgaubtas "mistiniu nimbu", kad nariai susiburtų į "konspiracinę bendruomenę". Nariams skelbiama, kad aplaidumo atveju kiekvienas turi tikėtis, "kad jį išstiks Freikorpo griežtumas". Programoje Freikorpsas įsipareigoja laikytis "pataisytų 25 NSDAP partijos programos punktų".

Taip mes įsivaizduojame pirmąsias organizacines pastangas po 1945 m. Būtent taip XX a. septintojo dešimtmečio pradžioje visur buvo kuriamos ir organizuojamos nepriklausomos NS kovinės grupės, iš kurių svarbiausia - NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG) - yra praktiškai identiška nauja Freikorps Deutschland redakcija ir veikia lygiai po trisdešimties metų (1971-1973). Iš NSKG Šiaurės Amerikos užsienio organizacijos, vadovaujamos tuomet aštuoniolikmečio Gerdo Laucko, 1973 m. susiformuoja svarbiausias pokario laikotarpio NS pagrindinis judėjimas - NSDAP/AO, kuris veikia iki šiol. Asmeninio tęstinumo tarp Freikorps ir NSKG nėra: kiek žinau, nė vienas kadaise aktyviai veikęs Freikorps Deutschland narys po 1968 m. netapo aktyviu naujosios kartos NS judėjimo nariu. Tačiau politinio kareiviavimo tradicijos, dvasia ir požiūris visada sukuria panašias organizacijos formas - tai džiuginantis mūsų idėjos nemirtingumo pavyzdys!

Laikotarpis nuo SRP uždraudimo 1952 m. iki 1968 m. pabaigos, kai Wolfas-Dieteris Eckartas (Wolf-Dieter Eckart), kaip naujosios nacionalsocialistų kartos atstovas, įkūrė Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS), mūsų judėjimo istorijoje yra "ilgoji nacionalsocializmo naktis". Išskyrus "Gauleiterkreis" aplink buvusį Propagandos ministerijos valstybės sekretorių Dr. Naumanną, kuris taip pat dar priklausė šeštojo dešimtmečio pradžios pastangoms, mes nežinome jokios aiškiai nacionalsocialistinės organizacijos šiais metais. Tačiau net ir neturėdamas jokios aiškios, organizacinės formos, nacionalsocializmas gyvuoja ir išgyveno ilgą naktį. Ši išlikimą garantuoja dvi srovės:

Daugelis nacionalsocialistų, kadaise organizuotų SRP, kurie neatsistatydino kaip dauguma ir nenorėjo būti sugadinti gerovės, dabar pamažu švelninančios senosios kartos pasipriešinimą, dirbo reakcingose nacionalinėse politinėse organizacijose.

Praktiškai visi dabartinės Gesinnungsgemeinschaft šalininkai iš vyresniosios kartos perėjo iš SRP per DRP ir NPD, kol galiausiai grįžo į vienareikšmišką NS judėjimą, kurį po 1968 m. sukūrė naujoji karta, arba juos, kaip jaunos DRP ir NPD narius, užkariavo tokie seni kovotojai už nacionalsocializmą. Šiam bendražygių ratui priklausė du ANS garbės nariai Willi Krāmeris (auksinio NSDAP partijos ženklelio turėtojas, buvęs Reicho propagandos departamento štabo biuro vadovas ir paskutinis dr. Goebbelso Pietų Reicho vyriausybėje - SRP ir DRP pareigūnas, NPD ir ANR narys) ir Riterio kryžiaus kavalierius Otto Riehsas (taip pat SRP,

DRP ir NPD); tuo pačiu keliu nuėjo ir NSDAP/AO SA štabo viršininkas ir HJ Auksinio garbės ženklų kavalierius - žmogus kodiniu vardu "Arminas". Šiuos tris reikėtų paminėti kaip atstovus visų tų bendražygių, kurie savo asmenyje įkūnijo nenutrūkstamą nacionalsocialistinio judėjimo tradiciją ir nepalaužiamai atsidavė ir naujosios kartos NS judėjimui!

Kelias per DRP, NPD ir kitus nacionalkonservatyvius susivienijimus negalėjo atnešti nacionalsocializmui jokių laimėjimų - jis tik pasitarnavo idėjos išlikimui tuo metu, kai neatrodė, kad mūsų judėjimas turi bent menkiausių politinių perspektyvų.

Vienintelė tų metų sėkmė siejama su buvusio profesionalaus kariškio (nuo 1930 m. Reichsveras), o vėliau SRP nario Hanso Schiekoro vardu. 1956 m. jis prisijungia prie DRP, kartu su savo nacionalsocialistiniais bendražygiais įsitvirtina Reino krašto-Pfalco žemės susivienijime ir 1959 m. kaip žemės pirmininkas su 5,1 proc. balsų patenka į žemės parlamentą. Tačiau 1960 m. sausio 27 d. Reino krašto-Pfalco DRP skyrius, kaip SRP įpėdinė, buvo uždraustas!

Tačiau nors nacionalsocializmas kaip idėja tokiose partijose, kurios organizaciniu ir propagandiniu požiūriu iš esmės buvo reakcingos, daugybės tyliųjų bendražygių dėka gyvavo toliau, jis vargu ar ten vaidino svarbų vaidmenį kaip politinis kareivių požiūris į gyvenimą: nei DRP, nei ankstyvoji NPD nesudarė organizacinio formo, prilygstančio SA ar Reicho frontui: aiškiai vyravo buržuazinis požiūris į gyvenimą - ne darbininkų ir kareivių!

Kitaip buvo su antrąja srove, kurios srovėje nacionalsocializmas išgyveno savo ilgiausią naktį, - nacionalinėmis jaunimo asociacijomis! Net jei ir ten vyravo formalūs įsipareigojimai liberalkapitalistinei valstybei ir jos demokratinei santvarkai ir net jei dauguma jų nebuvo sąmoningi ir įsitikinę nacionalsocialistai - jau vien dėl to, kad jaunimo lygos, prasidedančios nuo šešiametėjų, buvo mažos - čia gyvavo požiūris į gyvenimą, kuriame kariškas nusiteikimas derėjo su tautiniu-politiniu įsipareigojimu. Tačiau vyresniems žingsnis iki įstojimo į aiškiai ir nedviprasmiškai nacionalsocialistinę organizaciją buvo labai trumpas, kaip netrukus paaiškėjo, kai po 1977 m. SA buvo reformuota.

Sistema taip pat išvelgė didelį pavojų tokiame jaunimo darbe ir nuolat persekiojo šias jaunimo sąjungas, persekiodama ir uždrausdama jų veiklą.

1948-1949 m. pradėjo veikti tautinės jaunimo sąjungos, kurių rėmėjai daugiausia buvo buvę Veimaro laikotarpio völkisch tautinių jaunimo grupių nariai ir jaunesni HJ lyderiai. Ir jie užėmė aiškia poziciją dėl besiformuojančios sistemos. Pavyzdžiui gali būti völkisch orientuotos "Gefahrtschaft", kurią 1950 m. įkūrė SPR biurgėris, 1951 m. vasario mėn. rezoliucijos:

"Mes jokiū būdu nenorime bendradarbiauti įtvirtinant dabartines Vokietijos valstybines sąlygas, kurias atmetame kaip netinkamas visais atžvilgiais. Mes neįsivaikome jokių vidinių ar išorinių įsipareigojimų dabartinei valstybei. Manome, kad jos trūkumų negalima ištaisyti jokiū bendradarbiavimu, jie yra jai būdingi."

Nepaisant visų persekiojimų, iki 40 000 jaunuolių priklausė tokio pobūdžio nacionalinėms jaunimo asociacijoms, kol prasidėjus gerovei ir šioje srityje ištirpo kietas branduolys. Draudimai, taip pat klestėjimo mąstymo pagundos reiškė siaubingą atranką. Draudimų buvo:

- **Reichsjugend**, vadovaujama Wegenerio 1956 m.
 - Höllerio vadovaujama **Reichsjugend** (nepriklausoma nuo ankstesnių 1959 m.)
 - **Vokietijos nacionalinis jaunimas** uždraustas 1960 1 12.
 - **Bund vaterländischer Jugend** (viena geriausiai organizuotų ir galingiausių jaunimo grupių) uždrausta 1962 m. viduryje dėl "antivokiškų konstitucinių tendencijų".
 - **Bund Nationaler Studenten**, uždrausta 1961/62 m.
- Bad Bergzaberno "Stahlhelm" filialas**, uždraustas 1966 m.

Kai po 17 metų, 1983 m. gegužės 1 d., ANS/NA Bad Bergzaberne surengė pirmąjį po karo nacionalsocialistinį Gegužės pirmosios mitingą, "Stahlhelm" bendražygiai, priklausę šiai vietinei grupei, kuri buvo uždrausta 1966 m., teikė organizacinę paramą. Taip nesunaikinamos idėjinės bendruomenės ratas vėl ir vėl užsidarydavo. Vos po dvejų metų - 1968 m. - buvo įkurta BDNS, pirmoji aiškiai nacionalsocialistinė organizacija, taip baigiantis ilgai nakčiai ir dokumentuojant slaptą kartų kaitą, kuri sėkmingai vyko tais metais!

Kaip minėta, sunkiausias ir sėkmingiausias tų tamsių metų judėjimas buvo BVJ, ką aiškiai rodė ir kai kurių jo kovotojų kovinė veikla. Nemažai BVJ aktyvistų dalyvavo Vokietijos kovose už laisvę Pietų Tirolyje:

Pavyzdžiui, 1963 m. buvo tiriama 14 jaunų vokiečių, įtariamų dalyvavus sprogdintojų išpuoliuose Pietų Tirolyje; du studentai žuvo per tokias akcijas, tapdami naujos politinių karių kartos kraujo liudytojais.

Seniausias iki šiol gyvuojantis nacionalinis jaunimo judėjimas - Vikingų jaunimas (WY) - pasirodė esąs gyvybingiausia organizacija.

1950 m. SRP pareigūno Matthaei įkurta ir 1952 m. kartu su kitomis grupėmis pertvarkyta į "Vikingų jaunimą" (Wiking-Jugend), WJ iki šiol ugdo vaikų ir jaunuolių nuo šešerių metų tautinius-politinius įsitikinimus ir karišką požiūrį į gyvenimą. Buvę ir aktyvūs WJ nariai suvaidino lemiamą vaidmenį formuojant

mūsų SA šturmą 1977 m. gegužės 8 d., nors pati organizacija į mus žiūrėjo skeptiškai ir net atmestinais, kol galiausiai 1984 m. gruodį per bendrą operaciją mums pavyko draugiškai susikibti rankomis. Jaunimo organizacija negali akcentuoti politinės kovos. Tačiau WJ veikla ugdo jaunus kovotojus, kurie, kai pagal amžių išauga iš darbo su jaunimu, gali prasmingai dirbti ir kovoti tik mūsų gretose!

Gyvenimo tęstinumą ir tais metais prasidėjusią kartų kaitą taip pat galima įžvelgti nelegalioje propagandoje, kuri nuolat egzistavo nuo pat karo pabaigos. Tokios pronacionalsocialistinės ir antižydiškos vadinamosios "šmeižto kampanijos" "ilgosios nakties" metu yra vienintelis gana atviras išlikimo įrodymas. Ir jose matyti, kad jaunimas Trečiojo reicho simbolius, tabu ir erzinančius žodžius supranta kaip protesto ženklus, paties radikaliausio ir ryžtingiausio protesto prieš buržuazinę sistemą, koks tik įmanomas! Šis suvokimas yra svarbus, nes be jo nesuprantamas galimas atvirai nacionalsocialistinio judėjimo nuo 1968 m. atsiradimas ir sėkmė!

Įdomu, kaip 1959 m. gruodžio 24 d. naktį Kelne dviejų jaunų BV aktyvistų - 23 metų Arbodo Strunko ir 25 metų Paulo Schöneno - surengta propagandinė akcija prieš žydų sinagogą sukėlė didžiausią iki šiol nacionalsocialistų propagandos puolimą, ir tai įvyko visiškai be jokios organizacinės nelegalios nacių organizacijos paramos, būdingos septintajam dešimtmečiui:

Vien iki 1960 01 28 policijos įstaigos užregistravo 685 antižydiškus incidentus; 234 žmonės buvo suimti! - 76 proc. aktyvistų - jaunesni nei trisdešimties metų amžiaus! Vykdamas šią propagandinę ofenzyvą 1960 m. iš viso nustatyti 1083 aktyvistai, iš jų 50,3 % jaunesni nei 30 metų! Ne - net ir per "ilgąją naktį" nacionalsocializmas gyvuoja! Labai nedaugelis šių aktyvistų yra organizaciniu požiūriu susiję su egzistuojančiomis nacionalinėmis grupėmis - jie veikia vedami revoliucinės protesto nuostatos, kuri organizacinę išraišką ras tik po daugelio metų!

1966 m. Federalinis baudžiamosios teisės reformos komitetas rašė apie būsimo nacių judėjimo potencialą: "Remiantis tuo, konstitucijos apsaugos tarnybos yra užregistravusios apie 3 000 "nepataisomų" asmenų pagal pavardes, kurie yra padarę nacistinius ar antisemitinius nusikaltimus, už kuriuos yra nuteisti arba skubiai įtariami padarę ... Iš nuteistų nusikaltėlių maždaug kas ketvirtas priklausė dešiniųjų radikalų organizacijai. Likusieji šioms organizacijoms simpatizavo. Didelė dalis fanatiškų jaunų nusikaltėlių yra iš uždraustų nacionalistinių jaunimo grupių vadovų klasės".

Praėjus vos trejiems metams įkuriamas Vokietijos nacionalsocialistų

susivienijimas (Bund Deutscher Nationalsozialisten) - pradamas naujas mūsų judėjimo istorijos skyrius:

1964-1968 m. nacionalinei stovyklai visiškai daro įspūdį stebinantys NPD laimėjimai rinkimuose - atsižvelgiant į šį buržuazinio prisitaikymo prie sistemos triumfą (patekimas į 7 žemių parlamentus su 5-9 proc. balsų ir daugiau nei 4000 atstovų į miestų ir rajonų parlamentus), nepaisant ką tik aprašyto didelio potencialo, nacionalsocialistų organizacinės pastangos neturi jokių šansų - ir jų nebandoma įgyvendinti, kaip ir po SRP uždraudimo. BDNS steigimas taip pat politiškai bevaisis. Jo vertė yra simbolinė: Pirmasis naujosios kartos nacistinis judėjimas gimsta. Tačiau Bundo politinis toliaregiškas poveikis taip pat nemažas: 1976 m. viduryje prisijungiau prie "Freundeskreis der NSDAP" ("NSDAP draugai"), kuri nuo 1969 m., kai BDNS buvo uždrausta, veikė kaip organizacija įpėdinė, taigi, galiausiai mūsų dabartinė Gesinnungsgemeinschaft yra Hamburgo NS scenos, kurią inicijavo ir į gyvenimą išvedė BDNS ir Wolfas-Dieteris Eckartas, paveldėtoja!

Tačiau nacionalsocializmas politiškai susiformavo tik po NPD nesėkmės 1969 m. Bundestago rinkimuose. Tai tapo tikroju nacionalsocialistų kovos už laisvę, kuri dabar kasmet prasidėdavo vis stipriau, akstinu. Sistema, kuri su neapykanta ir agitacija kovojo prieš taikius buržuazinius ir prisitaikėliškus nacionaldemokratus ir juos nugalėjo, sulaukė revoliucingo jaunų nacionalsocialistų judėjimo atsiradimo, su kuriuo negalėjo susidoroti!

Radikalizacija buvo akivaizdi jau NPD "Ordnungs-Dienst" (Ordino tarnyba) įkūrimu, kuris tapo neišvengiamas dėl žiaurių NPD renginių neramumų ir kuriame, vadovaujantis vidine logika, pirmą kartą prieš buržuazinės NPD vadovybės valią atsirado potencialiai revoliucinė politinių karių kovos organizacija: daugelis šių OD karių vėliau pateko pas mus.

1970 m. Miunchene bandyta atkurti NSDAP, tačiau šis bandymas nepavyko, kaip ir antrasis, kruopštesnis ir geriau organizuotas bandymas 1976 m. Daugiau vilčių teikė NS-Kampfgruppen susikūrimas, iš kurių svarbiausios - NSKG - atsirado NSDAP/AO, sukūrusi realiausią ir geriausią koncepciją. Be šių į partiją orientuotų organizacinių pastangų, atsiranda nemažai kitų NS grupių, kurios susiformuoja aplink naują "lyderį". Iš viso to vieningas judėjimas neatsiranda - priešingai: scenoje vyrauja vis didesnis susiskaldymas ir konkurencija, kuri vis dėlto skaitlingai išauga iki kelių šimtų aukų ir pasirengusių aktyvistų!

1977 m. atėjo politinių karių valanda, kurie pirmą kartą sąmoningai įsilieja į SA tradiciją ir taip atveria kelią pirmyn!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENKAMPFGRUPPE
November 1938
Copyright 1973 26. April 2017 2018

Der Kampf geht weiter !

Sieging Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antinationalistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Kommunismus, Verfassung, Verfassung und Verfassung haben nicht zugebracht, das Kino der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu ersetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin offenkundig Völker- und Rassengegnern und sind Schläger im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unerwünschte Gegner ist also nicht der Völkerverrat – gegen alle weißen Völker (V) – in begrenztem Maße Mittel und Eisenwerkzeuge, Überwachung und Rassenunterschiede.

Ob "Agga" oder "Slagel", ob in "Waldung" oder im Braunkohlefeld, ob mit "Propaganda" bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck mit einem Art. 10er Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletenis
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prickinė ataskaita
Interviu su Molly
Trieji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Apibūdinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasiausia dėmesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.mourningthefacient.com/truth.htm). Dabar jau turiu 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visus dalykus, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jaučiasi tarsi archeologas, atkasinantis palaidotą praeitį. Praeiti, kurios Jė ne-moretų tikėti į dienos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų atspindį vis galime padėkoti internetui. Metams bėgant iš praeities žemes kumpelį į paviršių iškilos itin retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the
NEW ORDER
Number 178 (197) Periodic 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Agga" or "Slagel", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichsleiter Himmler

FOR DANMARK!
MOD BOLSCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Altkamer Pictor Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichsleiter Heilmann

Hitler
in Italy

HITLER
in ITALIEN

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!